

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 6 listopada 2006 r. w sprawie R-0036/2006-2
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sociedad Cooperativa del Campo San Ginés

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TORRE DE BENITEZ” dla towarów należących do klasy 33 (wniosek nr 2.438.018);

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe i międzynarodowe słowne znaki towarowe „Torres” dla towarów z klasy 33, oraz liczne pozostałe wspólnotowe, krajowe i międzynarodowe znaki towarowe;

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu;

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania;

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na niewystępowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2007 r. — Torres przeciwko OHIM — Bodegas Navarro López (CITA DEL SOL)

(Sprawa T-17/07)

(2007/C 82/87)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, S.A. (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: E. Armijo Chávarri, M. Baz de San Ceferino i A. Castán Pérez-Gómez, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bodegas Navarro López, S.L.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 26 września 2006 r. w sprawie R-1407/2005-1
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bodegas Navarro López, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CITA DEL SOL” dla towarów i usług należących do klas 33 i 39 (wniosek nr 2.712.982);

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak towarowy „VIÑA SOL” (znak nr 462.523) oraz krajowe znaki towarowe „VIÑA SOL” dla towarów należących do klasy 33, krajowy znak towarowy „SOL” dla towarów należących do klasy 33;

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na niewystępowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2007 r. — Thyssen-Krupp Stainless przeciwko Komisji

(Sprawa T-24/07)

(2007/C 82/88)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ThyssenKrupp Stainless AG (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciele: M. Klusmann i S. Thomas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności art. 2 sentencji tej decyzji;
- w dalszej kolejności posiłkowo, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2006) 6765 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie COMP/39.234 — Dopłata do stopu — Nowa decyzja. W zaskarżonej decyzji dotyczącej wznowienia postępowania IV/35.814 — Dopłata do stopu, stronę skarżącą obciążono grzywną za naruszenie art. 65 ust. 1 EWWiS, jakiego dopuściła się Thyssen Stahl GmbH (wcześniej Thyssen Stahl AG), które polegało na zmianie i zastosowaniu w sposób uzgodniony wartości referencyjnych stosowanych przy obliczaniu dopłaty do stopu.

Skarżąca podnosi dziesięć zarzutów na poparcie tej skargi:

- naruszenie zasady *nulla poena sine lege*, ponieważ ze względu na brak przepisów przejściowych Komisja nie posiadała uprawnień w zakresie zastosowania z mocą wsteczną traktatu EWWiS, który w 2002 r. utracił moc obowiązującą;
- niezgodne z prawem zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾, ponieważ uprawnia ono jedynie do zastosowania art. 81 i art. 82 WE, a nie postanowień traktatu EWWiS;
- naruszenie zasady *res iudicata*, związane z rozstrzygnięciem co do istoty przez Trybunał Sprawiedliwości wyrokiem kończącym postępowanie w sprawie, w którym Trybunał orzekł brak odpowiedzialności skarżącej za naruszenie jakiego dopuściła się spółka Thyssen Stahl AG, a którego wystąpienie zostało stwierdzone i ponownie przypisane skarżącej w zaskarżonej decyzji;
- brak odpowiedzialności skarżącej poprzez wydanie prywatnego oświadczenia o przyjęciu odpowiedzialności, ponieważ ma ono co najwyżej deklaracyjny charakter;
- naruszenie zasady pewności prawa związane z niepewnym charakterem podstawy grzywny i jej przyznania;
- naruszenie zasady *ne bis in idem*, ponieważ grzywnę nałożono na skarżącą już w pierwszym postępowaniu w związku wystąpieniem identycznych okoliczności faktycznych, w przedmiocie czego Trybunał orzekł wyrokiem kończącym postępowanie w sprawie;
- przedawnienie naruszenia;
- naruszenia prawa dostępu do akt;
- naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w związku z przedstawieniem niepełnych zarzutów, oraz;

- niewłaściwe obliczenie grzywny w świetle komunikatu w sprawie współpracy z 1996 r. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 2003 r., str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. w sprawie nienakładania grzywnien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli (Dz.U. C 207 z 1996 r., str. 4).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — LIPOR — przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-26/07)

(2007/C 82/89)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: LIPOR — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugalia) (przedstawiciele: P. Pinheiro, M. Gorrão-Henriques i F. Quintela, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- częściowe stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Komisji C(06)5008 z dnia 17 października 2006 r. skierowanej do państwa portugalskiego, w zakresie, w jakim stwierdza, że całkowitą wartość pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na podstawie decyzji Komisji nr C(93)3347/3 z dnia 7 grudnia 1993 r., C(94)3721 wersja ostateczna/3 z dnia 21 grudnia 1994 r. oraz C(98)2283/f z dnia 28 lipca 1998 r. — należy uznać za zmniejszoną o 1 511 591 euro, oraz stwierdzenie nieważności decyzji nakazującej państwu członkowskiemu zwrot tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w części, w której nakazuje 100 % korektę finansową umów podpisanych przez stronę skarżącą z IDAD [Instituto do Ambiente e Desenvolvimento, instytut ochrony środowiska i rozwoju], ponieważ narusza zasadę proporcjonalności, oraz w części, w której nakazuje państwu członkowskiemu zwrot 458 683 euro;
- obciążenie Komisja Wspólnot Europejskich kosztami postępowania;
- ewentualnie, częściowe stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia zasady proporcjonalności, w odniesieniu do umów zawartych przez stronę skarżącą z Hidroprojecto;